

**PARLEMENTAIRE ASSEMBLEE
VAN DE
RAAD VAN EUROPA**

—

BELGISCHE DELEGATIE

—

**Verslag van het vierde gedeelte van de Gewone zitting van
de Parlementaire Assemblee van de Raad van Europa
Straatsburg, 30 september - 4 oktober 2013**

Op de dagorde van de zitting stonden volgende verslagen:

- De activiteiten van de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO) in 2012 - 2013 (Resolutie 1951) (Rapporteur: De h. Dirk Van der Maelen)
- Het recht van kinderen op fysieke integriteit (Resolutie 1952 en aanbeveling 2023)
- Het verloop van de opvolgingsprocedure van de Assemblee (juni 2012 - september 2013) (Resolutie 1953)
- Nationale veiligheid en toegang tot informatie (Resolutie 1954 en aanbeveling 2024)
- De werking van de democratische instellingen in Bosnië-Herzegovina (Aanbeveling 2025)
- De eerbiediging van de verplichtingen en verbintenissen van de Republiek Moldavië (Resolutie 1955)
- De situatie in Syrië (Aanbeveling 2026)
- Vermiste personen in Europese conflicten: een lange weg voor het vinden van humanitaire oplossingen (Resolutie 1956)
- De agenda's van de Europese Unie en de Raad van Europa op het vlak van mensenrechten: wel synergiën, geen overlappingen! (Aanbeveling 2027)
- Voedselveiligheid, een blijvende uitdaging die ons allen aanbelangt (Resolutie 1957)
- De strijd tegen discriminatie van senioren op de arbeidsmarkt (Resolutie 1958)
- Het versterken van de instelling van ombudsman in Europa (Resolutie 1959)

* * * * *

Belgische delegatie bij de Assemblee:

Vertegenwoordigers

De h. Daniel Bacquellaine (MR)
De h. Armand De Decker (MR)
De h. Patrick De Groote (NV-A)
De h. Roel Deseyn (CD&V)
Mevr. Daphné Dumery (N-VA), Ondervoorzitster
De h. Philippe Mahoux (PS), Voorzitter
N.N.

Plaatsvervangers

De h. Ph. Blanchart (PS)
Mevr. Cindy Franssen (CD&V)
Mevr. Fatiha Saïdi (PS)
De h. Dirk Van der Maelen (sp.a)
Mevr. Kristien Van Vaerenbergh (N-VA)
Mevr. Sabine Vermeulen (N-VA)
N.N.

* * * * *

Tijdens de zitting hebben volgende personen de Assemblee toegesproken:

- De h. Edward Nalbandian, minister van Buitenlandse Zaken van Armenië, Voorzitter van het Ministercomité
- De h. Angel Gurría, Secretaris-generaal van de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO)
- De h. Sergueï Narychkine, Voorzitter van de Staatsdoema van de Russische Federatie
- De h. Serge Sarkissian, President van Armenië
- De h. Thorbjørn Jagland, Secretaris-generaal van de Raad van Europa
- De h. Tomislav Nikolić, President van Servië
- De h. Peter Maurer, Voorzitter van het Internationaal Comité van het Rode Kruis

* * * * *

Verkiezing van de Ondervoorzitters van de Assemblee voor de landen België en Italië

Bij de opening van de herfstzitting verkoos de Assemblee twee nieuwe Ondervoorzitters: de h. Philippe Mahoux voor België (*ten gevolge van het overlijden van de h. Patrick Moriau*) en de h. Sandro Gozzi voor Italië (*ten gevolge van de wetgevende verkiezingen in februari 2013*).

* * * * *

Vaclav Havel Mensenrechtenprijs

De eerste editie van de Vaclav-Havel prijs, die een erkenning is voor burgers die zich op uitzonderlijke wijze inzetten voor de mensenrechten, werd toegekend aan Ales Bialiatski, mensenrechtenmilitant in Wit-Rusland.

Ales Bialiatski zit sinds 2011 in de gevangenis, na een proces dat unaniem door de internationale gemeenschap veroordeeld werd. Hij voert sinds lange tijd strijd in Wit-Rusland voor het helpen van slachtoffers van de politieke repressie en voor het wereldwijd verspreiden van informatie betreffende de schendingen van de mensenrechten in zijn land.

* * * * *

De activiteiten van de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO) in 2012 - 2013 (Resolutie 1951) (Rapporteur: De h. Dirk Van der Maelen)

De uitgebreide Assemblee* meent dat de OESO een voortrekkersrol moet blijven spelen bij de internationale inspanningen voor een grotere rechtvaardigheid van het fiscale beleid wereldwijd. Meer in het bijzonder zou de OESO zich moeten blijven inzetten voor de hervorming van de internationale belastingregels voor multinationals.

Met het oog op een meer rechtvaardige belasting op de wereldwinst van ondernemingen, nodigt de Assemblee de OESO uit om regels op te stellen voor de verplichte aangifte van transacties, met bijzondere aandacht voor internationale fiscale constructies, en verder om aan te dringen op een “Big Bang”-aanpak, met als vereisten transparantie betreffende de echte begunstigten en de automatische gegevensuitwisseling tussen landen voor fiscale doeleinden.

De uitgebreide Assemblee drukt erop dat een strikt begrotingsbeleid met besparingen in de overheidssector, de sociale zekerheid en de pensioenen alleen maar leidt tot een langere crisis op het vlak van tewerkstelling en tot een risico op een nog grotere sociale crisis.

Volgens de uitgebreide Assemblée moeten de politieke verantwoordelijken maatregelen nemen om het vertrouwen in de regering te herstellen, hetgeen de naleving vereist van strenge integriteitscriteria, meer bepaald in hoge risicodomeinen, zoals lobbying, openbare aanbestedingen en overheidsfinanciering.

(*) Sinds 1962 fungeert de Assemblee als parlementair forum voor de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO), die 34 Lidstaten telt, en nodigt zij de parlementsleden uit van de OESO-landen die geen lid zijn van de Raad van Europa (Australië, Canada, Chili, Israël, Japan, Mexico, Nieuw-Zeeland, de Republiek Korea en de Verenigde Staten) en van het Europees Parlement, om samen een diepgaand debat te houden over de OESO-activiteiten.

In zijn tussenkomst benadrukt volksvertegenwoordiging *Dirk Van der Maelen*, rapporteur voor de commissie politieke zaken en democratie, dat zijn verslag zich toespitst op de uitdagingen die gelinkt zijn aan het afnemende vertrouwen van de burger in de democratische instellingen door de ondoeltreffende politieke antwoorden op de economische crisis en de duidelijke fiscale onrechtvaardigheid. Spreker vertrekt van de vaststelling dat er in de meeste OESO-landen tegenwoordig geen sprankje optimisme is. De economische groei komt de laatste vijf jaar niet van de grond, de sociale onevenwichten nemen toe en de werkloosheid piekt, vooral voor de jongeren. De markten alleen zijn dus niet voldoende om een echte inclusieve groei te waarborgen. Er moet vanuit een actieve regering een beter beleid gevoerd worden om ervoor te zorgen dat iedereen kan delen in de vooruitgang.

Spreker drukt wel hoop uit voor wat de activiteiten van de OESO betreft. Tijdens de maand mei 2012 heeft de OESO een nieuw initiatief NAEC opgestart (*“New Approaches to Economic Challenges”*), dat een tweevoudige doelstelling heeft: lessen trekken uit de crisis en een meer uitgebreide notie van groei bevorderen, die rekening houdt met het welzijn, de eerbiediging van het leefmilieu, ... Dat is een van de belangrijkste thema's waarover in de nationale parlementen gedebatteerd wordt: hoe pakken we de sociale problemen aan en raken we uit de crisis?

Het tweede luik van het rapport betreft de fiscale rechtvaardigheid. Reeds vele jaren beweren deskundigen dat het internationale systeem dat erop gericht is om de dubbele belastingheffing van multinationals te voorkomen er jammer genoeg toe geleid heeft dat multinationals kunnen genieten van een dubbele belastingvrijstelling! De publieke opinie neemt meer en meer aanstoot aan belastingontduiking. Tijdens de maand juli 2013 heeft de G20 het actieplan goedgekeurd dat de OESO ter zake had uitgewerkt.

Het actieplan kan op bepaalde vlakken positief genoemd worden, maar het steunt op een scheefgetrokken aanpak. Een belastingstelsel van de 21e eeuw moet rekening houden met de economische realiteit en de multinationals belasten op grond van een unitaire aanpak, waarbij de ondernemingen niet als afzonderlijke eenheden worden gezien, maar wel als verbonden ondernemingen onder één centrale directie. Een geleidelijke overgang naar dergelijk systeem is niet alleen mogelijk, het is zelfs noodzakelijk.

Spreker wijst erop dat de aanpak van de OESO jammer genoeg stuit op een aantal politieke obstakels: de aanbevelingen van de OESO zijn niet bindend, de fiscale conflicten tussen de landen worden niet behandeld; de lobbygroepen gaan in actie schieten om de veranderingen proberen te vermijden, er is geen onmiddellijke oplossing voor de internetdiensten, ...

De rapporteur meent dan ook dat het actieplan niet ver genoeg gaat en dat het niet zal leiden tot een rechtvaardige belastingheffing op multinationals. Besluit: de multinationals zullen blijven verstoppertje spelen door te zeggen "*Tax me if you can*". Onnodig te verduidelijken dat de winnaars van dat spelletje de grote multinationals zijn en de verliezers de belastingdiensten in onze landen.

* * * * *

Het recht van kinderen op fysieke integriteit (Resolutie 1952 en aanbeveling 2023)

De Assemblee vertrekt van de vaststelling dat er de laatste decennia reeds vele wetgevende en politieke maatregelen werden genomen door de Lidstaten van de Raad van Europa om het welzijn van kinderen en hun bescherming tegen elke mogelijke vorm van geweld te verbeteren. Dat neemt niet weg dat kinderen nog steeds het slachtoffer zijn van geweld in tal van verschillende contexten.

De Assemblee is in het bijzonder verontrust door bepaalde aantastingen van de fysieke integriteit van kinderen, zoals de genitale verminking van meisjes, de besnijdenis van jongens voor religieuze motieven, medische ingrepen op jonge leeftijd bij interseksuele kinderen, piercings, tatoeages en plastische chirurgie op kinderen, vaak uitgevoerd onder dwang.

De Assemblee spoort de Lidstaten aan om hun bevolking meer te sensibiliseren voor de potentiële risico's die bovenvermelde praktijken kunnen inhouden voor de fysieke en mentale gezondheid van kinderen. Zij nodigt de Lidstaten uit om wetgevende en politieke maatregelen te nemen die bijdragen tot een grotere bescherming van kinderen in die context, waarbij het "belang van het kind" centraal staat.

De Assemblee schuift verder de aanbeveling naar voor om het recht van kinderen op fysieke integriteit expliciet op te nemen in de relevante normen van de Raad van Europa.

* * * * *

Het verloop van de opvolgingsprocedure* van de Assemblee (juni 2012 - september 2013) (Resolutie 1953)

In haar resolutie richt de Assemblee specifieke aanbevelingen tot de tien landen die nog steeds onder de opvolgingsprocedure vallen en de vier landen die nog steeds onderworpen zijn aan een opvolgingsdialoog. Zij wil dat die landen de verplichtingen en verbintenissen die zij hebben aangegaan bij hun toetreding tot de Raad van Europa zouden naleven, waarbij zij uiteraard oog heeft voor de vooruitgang die reeds in een aantal landen werd geboekt.

Wat betreft de naleving van de statutaire verplichtingen van de overige 33 Lidstaten die niet onder een bepaalde opvolgingsprocedure vallen, is de Assemblee bezorgd over het feit dat vele van die landen bepaalde verdragen van de Raad van Europa nog niet ondertekend en/of geratificeerd hebben. Zij stelt tevens een verontrustende evolutie vast inzake de situatie van de Roma, alsook blijvende problemen bij de behandeling van migranten, vluchtelingen en minderheden in bepaalde landen. Verder legt zij de vinger op grote structurele problemen die leiden tot vertraging bij de uitvoering van de arresten van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens en op een onvoldoende toepassing van anticorruptie-maatregelen.

Wat België betreft, roept de Assemblee onder meer op tot de ondertekening en/of bekrachtiging van het Kaderverdrag tot de bescherming van nationale minderheden en van het Europees Handvest voor regionale talen of talen van minderheden.

Tot slot beslist de Assemblee om te blijven nadenken over de mogelijke verbetering van de slagkracht en impact van haar opvolgingsprocedures ten opzichte van alle Lidstaten van de Raad van Europa.

(*) Tien van de 47 Lidstaten van de Raad van Europa zijn momenteel onderworpen aan de opvolgingsprocedure van de Assemblee (Albanië, Armenië, Azerbeidzjan, Bosnië-Herzegovina, de Russische Federatie, Georgië, Montenegro, de Republiek Moldavië, Servië en Oekraïne) en vier zijn onderworpen aan een “opvolgingsdialoog” (Bulgarije, de gewezen Joegoslavische Republiek Macedonië, Monaco en Turkije).

De opvolgingsprocedure houdt regelmatige bezoeken in aan de betrokken landen om de vooruitgang na te gaan en de banden te onderhouden met de overheden, de politieke krachten, de rechtsmacht en het middenveld, alsook periodieke evaluaties die voor verder gevolg voorgelegd worden aan de Assemblee.

* * * * *

Nationale veiligheid en toegang tot informatie (Resolutie 1954 en aanbeveling 2024)

De Assemblee herinnert aan het belang van het beginsel van transparantie - met name de toegang tot informatie bij de overheid - voor de democratie en een goed bestuur in het algemeen, en voor de bestrijding van corruptie meer in het bijzonder.

Tezelfdertijd meent zij dat legitieme en duidelijk omliggende belangen van nationale veiligheid een afdoende reden vormen voor de overheid om bepaalde informatie niet vrij te geven, voor zover er redelijke grenzen worden opgelegd aan het invoeren van de “nationale veiligheid” als verantwoording voor de geheimhouding. Er moet toegang tot informatie zijn wanneer het algemeen belang die de publiekmaking van die informatie vereist de overhand heeft op de verdediging van belangen die leiden tot de geheimhouding van die informatie, meer bepaald wanneer de informatie belangrijke elementen kan opleveren voor een lopend publiek debat.

In haar resolutie nodigt de Assemblee de regeringen van de 47 Lidstaten van de Raad van Europa uit om het Verdrag van de Raad van Europa over de toegang tot openbare documenten te tekenen en te ratificeren, alsook om een aantal algemene beginselen in hun wetgeving op te nemen die op 12 juni 2013 werden aangenomen door academici, vertegenwoordigers van het middenveld en experts op het vlak van nationale veiligheid. Zij wijst daarbij op een aantal belangrijke beginselen, zoals de noodzaak van een afdoend toezicht op de activiteiten van de geheime diensten en de bescherming van de “klokkenluiders” die te goeder trouw gehandeld hebben en de bestaande procedures gevolgd hebben.

* * * * *

De werking van de democratische instellingen in Bosnië-Herzegovina (Resolutie 2025)

De Assemblee is verontrust door de voortdurende politieke crisis in Bosnië-Herzegovina die het gevolg is van het uiteenvallen van de coalitie van de zes partijen op staatsniveau in mei 2012. Zij betreurt het dat de nieuwe coalitiepartners nog geen regeringsherschikking hebben kunnen doorvoeren, waardoor het land volledig verlamd is en niet normaal kan functioneren.

In haar aanbeveling roept de Assemblee alle betrokken politieke partijen van Bosnië-Herzegovina op om uitvoering te geven aan het arrest dat in 2009 gevelde werd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens in de zaak Sejdic en Finci, en om zonder verder uitstel de Grondwet en de kieswetgeving in overeenstemming te brengen met dat arrest.

Bovendien maakt de Assemblee zich zorgen over het toenemend gebrek aan eerbied ten opzichte van de rechtsstaat. Zij is ook verontrust door de stijgende trend om de arresten van het Grondwettelijk Hof op staatsniveau eenvoudigweg naast zich neer te leggen.

Om de cyclus van blokkeringen en opeenvolgende twisten te doorbreken, nodigt de Assemblee de overheden van Bosnië-Herzegovina en de belangrijkste politieke actoren uit om hun verantwoordelijkheden op te nemen en constructief samen te werken op het niveau van de staatsinstellingen.

De Assemblee beslist om de situatie in het land nauwlettend te blijven opvolgen. Bij gebrek aan daadwerkelijke vooruitgang binnen een jaar, zal zij tijdens de volgende herfstzitting in 2014 nagaan welke maatregelen dienen te worden genomen in haar betrekkingen met Bosnië-Herzegovina.

* * * * *

De eerbiediging van de verplichtingen en verbintenissen van de Republiek Moldavië (Resolutie 1955)

De Assemblee stelt vast dat, sinds haar toetreding tot de Raad van Europa in 1995, de Republiek Moldavië duidelijk politieke wil aan de dag heeft gelegd om haar verplichtingen en verbintenissen ten opzichte van de Raad van Europa na te komen. Zo heeft het land 81 verdragen van de Organisatie geratificeerd en heeft het actieplannen aangenomen om het rechtssysteem te verbeteren en de bescherming van de mensenrechten te versterken.

De Assemblee wijst evenwel ook op een aantal fundamentele kwesties die nog moeten behandeld worden op het vlak van democratie, mensenrechten en de rechtsstaat.

Zo moet er werk gemaakt worden van de bevordering van een politieke cultuur gericht op de scheiding der machten, het *checks and balances*-systeem en de depolitisering van de staatsinstellingen en de organen belast met de wetstoepassing, alsook van de bevordering van de mensenrechten en de strijd tegen discriminatie.

De Assemblee is ervan overtuigd dat de internationale gemeenschap moet blijven steun verlenen aan de democratiseringsinspanningen van de Republiek Moldavië en aan haar inspanningen om zich volledig te richten naar de normen van de Raad van Europa.

Tot slot nodigt de Assemblee de overheden van de Republiek Moldavië uit tot voortzetting van het hervormingsproces gericht op de duurzame ontwikkeling van de democratische instellingen. Zij beslist om de opvolgingsprocedure ten opzichte van het land voort te zetten, maar is bereid de mogelijkheid van een post-opvolgingsdialoog te onderzoeken indien de verwachte hervormingen worden doorgevoerd.

* * * * *

De situatie in Syrië (Aanbeveling 2026)

Volgens de Assemblee kan het akkoord van de internationale gemeenschap over het proces om de chemische wapens in Syrië te vernietigen de hoop op vrede wel doen herleven, maar toch betekent het niet het einde van de oorlog, die ook met conventionele wapens kan verdergaan.

De Assemblee drukt er opnieuw op dat er geen straffeloosheid kan zijn voor zij die misdaden tegen de mensheid begaan en zij vraagt dat de daders gerechtelijk vervolgd zouden worden, zelfs tot voor het Internationaal Strafhof.

Vermits enkel een politieke regeling van het conflict in Syrië het land de kans biedt om een einde te maken aan het geweld, roept de Assemblee de Lidstaten op om in hun bilaterale betrekkingen met Arabische landen en andere landen in de regio steun te vragen voor een staakt-het-vuren met het oog op de voorbereiding van een Internationale Vredesconferentie over Syrië (Genève 2).

De Assemblee roept de Lidstaten van de Raad van Europa op om de oprichting in Syrië te ondersteunen van een stabiele democratische staat waar de mensenrechten eerbiedigd worden, veeleer dan de val van het huidige regime na te streven.

Zij roept de Lidstaten tevens op om blijk te geven van solidariteit en collectieve verantwoordelijkheid door de nodige maatregelen te nemen om Syrische vluchtelingen zo goed mogelijk op te vangen.

* * * * *

Vermiste personen in Europese conflicten: een lange weg voor het vinden van humanitaire oplossingen (Resolutie 1956)

De Assemblee herinnert eraan dat het aantal vermiste personen ten gevolge van de verschillende gewapende conflicten in Europa de laatste decennia op ongeveer 20 000 wordt geschat. Zij wijst erop dat het oplossen van het probleem van de vermiste personen in de Europese conflicten van essentieel belang is om de oorlogvoerende partijen te verzoenen en de vrede op het Europese continent te vrijwaren.

Volgens de Assemblee zijn de twee belangrijkste redenen waarom het probleem van de vermiste personen nog steeds niet opgelost, is het gebrek aan politieke wil en de vrees voor individuele vergeldingsmaatregelen.

In haar resolutie schuift de Assemblee vijf prioriteiten naar voren om het probleem van de vermiste personen in Europa op te lossen, zowel nu als naar de toekomst toe.

De eerste prioriteit is ervoor te zorgen dat de families van de vermiste personen centraal geplaatst worden bij alle activiteiten gelinkt aan het probleem van de vermiste personen.

De ontwikkeling en de bevordering van een nationale wetgeving en de steunverlening aan nationale en regionale mechanismen vormen de twee volgende prioriteiten.

Vervolgens is de toegang tot informatie over vermiste personen van wezenlijk belang om hun identiteit vast te stellen en te weten wat er met hen gebeurd is. Tot slot is het belangrijk om alles in het werk te stellen voor de identificatie van menselijke resten en de registratie van de identiteit van vermiste personen.

* * * * *

De agenda's van de Europese Unie en de Raad van Europa op het vlak van mensenrechten: wel synergiën, geen overlappingsen! (Aanbeveling 2027)

De Assemblee, die de uitbreiding van de activiteiten van de Europese Unie (EU) op het vlak van mensenrechten van nabij volgt, neemt nota van de recente initiatieven om een opvolgingsmechanisme te creëren dat moet nagaan in welke mate de EU-Lidstaten gemeenschappelijke waarden, zoals de waarden betreffende mensenrechten en democratie, naleven.

De Assemblee herbevestigt haar positie volgens dewelke het te vermijden valt dat de activiteiten van de Raad van Europa gekopieerd worden en er nutteloos geld verkwist wordt. De afdwingbare juridische instrumenten van de Raad van Europa, en meer bepaald het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens, vormen een efficiënt systeem voor de bescherming van de rechten van de mens en de bevordering van de democratie en de rechtsstaat in alle Lidstaten, met inbegrip van de EU-leden.

Het is uiteraard altijd positief om het niveau van de mensenrechtenbescherming op te voeren, maar het uitwerken van parallelle mechanismen houdt het risico in op afwijkende normen en kan de landen ertoe aanzetten op zoek te gaan naar de meest voordelige rechtspleging. Daarom meent de Assemblee dat elk initiatief ter zake rekening moet houden met de rol van de Raad van Europa, die “het referentiekader is op het vlak van mensenrechten, rechtsstaat en democratie in Europa”.

Volgens de Assemblee moet er ook onderzocht worden of er geen synergiën mogelijk zijn met reeds bestaande opvolgingsmechanismen van de Raad van Europa. Hoe dan ook kan een volledige samenhang tussen de normen enkel gewaarborgd worden door de toetreding van de EU tot het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens.

* * * * *

Voedselveiligheid, een blijvende uitdaging die ons allen aanbelangt (Resolutie 1957)

Op een planeet waar zeven miljard mensen wonen en er overvloedig natuurlijke rijkdommen aanwezig zijn, lijdt een miljard mensen hongersnood of ondervoeding, terwijl twee miljard aan overgewicht of zwaarlijvigheid lijden.

De Assemblee stelt vast dat er steeds meer voedsel geproduceerd wordt in de wereld – en dus ook verloren of verkwist wordt. Door de demografische *boom* en de toenemende sociale ongelijkheden, zal de voedselonveiligheid steeds meer armere mensen treffen. Zij meent dan ook dat de aanpak van de onevenwichten en de bestaande bestuursproblemen een grote uitdaging blijft voor de huidige en toekomstige generaties.

In haar resolutie onderstreept de Assemblee het belang van de uitwerking van een basisrecht voor elkeen op gezonde en voldoende voeding.

Om de economische toegankelijkheid, de kwaliteit en de veiligheid op het vlak van gezondheid van de voedingsmiddelen te verhogen, spoort de Assemblee de Lidstaten van de Raad van Europa aan tot een versterking van de solidariteitsmechanismen, de voedselcontroles en etiketteringseisen, alsook van de reglementeringen en het onderzoek naar nieuwe risico's op het vlak van voeding.

Om een duurzaam aanbod te kunnen verzekeren, moeten de Lidstaten zorgen voor een meer verantwoorde consumptie van voedingsmiddelen, meer investeren in duurzame landbouw en efficiënter de strijd aangaan tegen de klimaatverandering en chemische vervuiling.

* * * * *

De strijd tegen discriminatie van senioren op de arbeidsmarkt (Resolutie 1958)

Leeftijdsgebonden discriminatie is een van de meest voorkomende vormen van discriminatie in Europa. In de huidige Europese context van economische crisis en vergrijzing van de bevolking krijgen oudere werknemers steeds meer te maken met allerlei problemen op het vlak van tewerkstelling: zij hebben af te rekenen met ongelijkheden en stereotypen, terwijl de concurrentie almaar toeneemt. In vele landen gaat de pensioenleeftijd naar omhoog, terwijl steeds meer oudere werknemers aangemoedigd worden om vervroegd met pensioen te gaan.

Gelet op het feit dat leeftijdsgebonden discriminatie gepaard gaat met een negatief beeld van de vergrijzing in de samenleving, “het oud zijn” genoemd, meent de Assemblee dat er eerst en vooral werk moet gemaakt worden van een mentaliteitsverandering om stereotypen weg te werken en een positief en realistisch beeld op te hangen van elke leeftijd in een mensenleven.

Om efficiënt leeftijdgerelateerde discriminatie te kunnen tegengaan, nodigt de Assemblee de Lidstaten uit om ervoor te zorgen dat hun nationale wetgeving leeftijd vermeldt als een criterium voor niet-discriminatie en dat de anti-discriminatiewetgeving juist wordt toegepast. Zij worden ook uitgenodigd om positieve maatregelen uit te werken om de toegang tot tewerkstelling van senioren te vergemakkelijken, waarbij rekening wordt gehouden met de situatie van de meest kwetsbare groepen, die niet alleen door hun leeftijd, maar ook op grond van andere criteria met verschillende vormen van discriminatie af te rekenen hebben.

* * * * *

Versterken van de instelling van ombudsman in Europa (Resolutie 1959)

De Assemblee drukt er opnieuw op dat de instelling van ombudsman een fundamentele rol speelt in de versterking van de democratie, de rechtsstaat en de mensenrechten.

Al bestaat er in Europa geen standaardmodel - bepaalde landen hebben gekozen voor één algemene ombudsman, terwijl andere voor verschillende regionale of gespecialiseerde ombudsmannen geopteerd hebben -, heeft de instelling eenzelfde algemeen doel voor ogen: het onderzoek van gevallen van slecht bestuur en de verdediging van de rechten van individuen.

De Assemblee richt een oproep tot de Lidstaten die nog geen instelling van nationaal algemeen ombudsman hebben, om die zo snel mogelijk in het leven te roepen en er een ruim mandaat aan te geven, zodat de burgers klacht kunnen indienen in geval van slecht bestuur en schending van hun fundamentele rechten en vrijheden, waarbij een duidelijke taakverdeling wordt bepaald tussen de instelling van ombudsman en de organen die het rechterlijk toezicht uitoefenen over administratieve beslissingen.

De Assemblee meent dat instelling van ombudsman onpartijdig en onafhankelijk moet zijn en, indien mogelijk, vastgelegd zijn in de Grondwet. De ombudsman moet benoemd worden door en verantwoordelijk zijn voor het parlement. Verder moet de ombudsman het recht van onderzoek hebben bij de organen van de uitvoerende macht. De Lidstaten moeten ervoor zorgen dat de ombudsmannen over voldoende middelen beschikken om zich van hun taak te kwijten en moeten de nodige maatregelen nemen om de zichtbaarheid ervan te verhogen naar het brede publiek toe.

* * * * *